

Επιστολή

2
Ε
Εν Κάλω ηη 17-11-1969

Ηξιώτικε ύβριε ύσουργί. Η ελπίτημία μου ήτανε νά εί εδ ύσουργί
 άλλά ύσφάτω τόν Θεόν ώού μέ ξήωσε, και άκούοι εσά ραδιώφοο
 τό όνομα εας και ναμπούοιμε ώού έχωμεν τώρα και ήμεις
 ύσουργό. Παιών ύσουργί μου μου έιανες τό τηλεγράφημα χιά νά
 εού γράφω τό ειρωθάντα. Δέν ήθελα νά εί εζεινωχηήσω
 ωαρά ώού έωιμένουν οι άνδρες μας νά εού γράψω τό τί έχεινε
 εις την Κάεσον τις ήμέρες των έυφοχών γοιών ό Τσουμαλά
 εού έετειλε δύο γράφηματά ένα διώό σου και ένα ειθε ότι
 τό ωάνω έχώ και μου τό έδωθε και τό ύπείγραφα άλλα
 δέν τό έιανα έχώ. Γοιών ύσουργί μου έωιδή αυτή
 εουοιουθούε νά μη γουε ένατιών της κυβερνήσειω μας και
 νά εωιριόθουν τό λαόν αναχιάθωμαι νά εού γράψω την
 άλήθεια ώωι έχουοι γίνει τό άράχημα ειην Κάεσον. Δέ
 υανένα μέρος του ύόμου δέν έχει γίνει αυτό τό έεχος έλεχαν
 των άνδρώωων άμα γυσιόετε Πωανδρέου εινα μουμονιόής
 νά χάεετε τό ωαιόια εας νά χάεετε τό ωιόια εας νά
 χάεετε τά γρωτά σου έχεε εσά ταχυδρομία νά χάεετε τό ωόν
 και έεενα τόν ίδιον την ώραν σου εύχατες γόχον
 εωρουαλέεατε εαχλοκόρα και όυ αυτό σου γέχει εινα γεύμοι
 και μου τό ειωανε οι άνδρώωοι γοιών τώρα νά μηθης
 τούς φίλους μας ωιοί εινα.

Πρώτος εινα ό κύριος Νιούλαω Βρετός σου έχει τόν
 Κάραμονη ένα μέτρο κόντρο άυόμα εις τό μαγαζί του και
 άυόμα έχει τό θρόοοι νά γέχη ότι ειη 11 Δεμετωβρίου
 νά ωέτη ή κυβερνήει Πωανδρέου και νά Βχέ ωόλι ό
 Κάραμονη. Δέύτερος ό κύριος Έιμμανόη Βρετός και ό
 άδεχός του οι άδεχόι Ηθαριου ό Νιούλαω ό Κόμυνη
 έμφορος Ητανώνιος Λοίηης Γεώργιος Λοίηης Γεώργιος
 Καραγιανώνης Δημήτριος Παναγιωτόωουλος

Λάββα Περσεύς ἀγίος σου πατρὸς τὴν γῆρα κοῦρα
 λαμπρῶς Δαυδά. ὁ δὲ γιὰρὸς καὶ φαρμακωσιῶς
 ἔλεγον εἰς τοὺς ἀνδρῶνους ἕνα ἔχει δωρεὴ γιὰρὸς καὶ
 φαρμακωσιῶν ἕνα ἄλλο ὁ Πανδρέου δὲ εἰς ἀνδρῶνους 200 δρχ
 ἦν ἴστω καὶ εἶχανε κἀντι τὸν κῶρον νὰ πρεζοῦν τὸν
 Πανδρέου τὸν εἶχανε χαρακτήριον ὡς γιὰρὸς
 κῶρον ἀνδρῶνους ἀπὸ τοὺς διμοῦς καὶ ἦχανε κοῦρα
 καὶ τὴν σιναγένειαν τοὺς διδοὶ οἱ ἄνδρες ἔλεγον εἰς τὴν
 γυναῖκα νὰ γυροῦν Πανδρέου καὶ οὕτως ἔλεγον τὸν
 Κουμουκὴν δὲ γυροῦν ἔλεγον κἀντι τὸν κῶρον
 κῶρον κῶρον. Ὁ ἄλλο κῶρον καὶ ὁ Γεώργιος ἠθάνιος εἶναι
 τῆς εὐχαρίστη ἐφορίας καὶ ἀρετῆς καὶ τοὺς ἀρετῆς
 ἔδειξεν τὰ Πραυτορεῖα καὶ τὴν ἀρετῆς. Ὁ δὲ ἀεινόμοτος καὶ
 χοροδηλίας Περσεύς εἶναι Καραμανλικὴ καὶ ὅσοι κοῦρα
 ἠθάνιος οὕτως εἶπασεν κατὰ τὴν ἐπίσημὴν καὶ εἰλημὴν διμοῦς καὶ
 χοροδηλίας γὰρ καὶ τὸν κῶρον κῶρον κῶρον ἔλεγον καὶ τοὺς
 γυροῦν ὁ Κασσιῶν καὶ Μάριος γυροῦν τὴν εὐχαρίστη
 καὶ εἶχανε ἐπίσημὴν ἕνα κῶρον κῶρον καὶ ὅσοι κῶρον
 κῶρον εἶχανε κῶρον καὶ τὸ κῶρον κῶρον κῶρον
 καὶ αὐτὸς ἔδειξεν ἀπὸ ἀνδρῶν καὶ τὸ κῶρον κῶρον ὡς καὶ
 τὸ κῶρον τὸν κῶρον εἶχανε ἀρετῆς καὶ εὐχαρίστη
 κῶρον, κῶρον καὶ κῶρον καὶ γυροῦν κῶρον. Δωροῦν μου
 καὶ ὡς εἶναι κῶρον καὶ εἶχανε κῶρον κῶρον
 ὅτι τὸ κῶρον τὸ κῶρον κῶρον κῶρον κῶρον κῶρον
 ἀνδρῶνους τὸν Νικολάου καὶ τὸν Παπαδάκη καὶ τὴν
 κατὰ τὴν κῶρον τὸ κῶρον τὴν κῶρον κῶρον οἱ
 Περσεύς καὶ ὁ κῶρον. ἔδειξεν εἶναι ἐτασίον καὶ
 οἱ Μανουῆ καὶ ὁ κῶρον Νόμου. ὁ κῶρον σου
 τὸν ἔχοντε Περσεύς καὶ κῶρον καὶ ὁ κῶρον ἀρετῆς
 αὐτὸν σου ἔδειξεν εἶναι κῶρον καὶ τὸν κῶρον

Περσεύς καὶ ὁ κῶρον ἀρετῆς

ἔβρισκα ἐξ ἠγχιώτου καὶ αὐτὸς καὶ ἔναμε μεγάλη
 ἡμέρα ἀλλὰ τὸν ἑσπέρα ἔγω μετὰ τὰς ἐπιτοχίς
 καὶ τοῦ ἠμῆθου καὶ μοῦ γένου εἶναι αὐτὸς δι' ἡμῶν
 ῥυθμῆς μας. Ποιῶν μόνον αὐτὸν κροοῦμε γὰρ
 διχθεῖμε δώοιτε ἔγυρῖντι ἐσὶ δίδου οἱ ἀλλοὶ δὲ
 ἔχουσι κῶρος δὲν τοὺς ἄλλοι οὐδέ τις μὴ βλῆτω
 πρὸ ἔργων τοῦ κῶρος ὅτι ὁ Πρωτοδρόμος ἔνα.
 Κουφουνοῦ καὶ ὁ κῶρος ὁ ἀγρῆματος ἔγυρῖντι
 καὶ ἔγυρῖντι Κοιμάθη ἀλλὰ τὰρα πρὸς κῶρος αὐτὰ γὰρ
 κατὰ ἀγρῆματα ἐσὶ παρῶσιν ὁ κῶρος ἀγρῆ καὶ
 αἴρην ἀγρῆ ἔμνα μόλις δὲ βγῆ ἢ ἔρε δὲ με εἰρήσων
 γηλαῦν ἀλλὰ δὲν με ἀγρῆ αὐτὸ ὑπορχί μου εἶναι
 οἱ ματῶι ἔλθηναι ἀγρῆ δὲν μαρτυροῦν
 πρὸς δὲ εἶ παραματῆσε γὰρ μοῦ εἰρήμ ἔνα γρῆμα
 καὶ γὰρ μοῦ γρῆμα τὴν ματαῖσιν γὰρ γὰρ τὸ δῖο
 εἶναι τοὺς ἀγρῆς μοῦ γὰρ γὰρ τὸν ἰνδαρῖνομεν
 ἔβρισκα δὲ πρὸς εἰρήμ γοτοφραγίς διμῖ σου τοῦ
 Ἀρχηγῶ καὶ τοῦ κῶρος Βεντῆτος δίδου οἱ
 αἰρῖβοῖτοι καὶ ἡμεροῦ διμῖ σου γοτοφραγίς καὶ ὀρῖα
 γὰρ μοῦ εἰρήμ δὲ εἶ ἐπισημῆσιν τὴν τῶν
 γῆρας ναυμῶν γὰρ ἠμῆθου γὰρ τὴν εἰρησῆ τῶν
 δώοι αὐτὰ ἔλα οἱ ναυμοὶ δὲ εἶ δεσῆσων αἰ ὀρῖα
 ὀρῖα γὰρ ἔλα αἰρημ τὸν ναυμῶν κῶρος ματῶ
 μας καὶ δὲ βγῆς ἀγρῆ δώοι ὀρῖα
 μαρῆμ ἔλα ἔλα δὲν γὰρ γηλαῦν τῶν ναυμοῦ
 ἔχουσι ἔλα οἱ ἔμωροι ἠμῆθου εἰς τὸν κῶρος
 γὰρ τὴν γοῦντῶν ἀπὸ τὸ ματῶι μου γηλαῦν ὀρῖα
 Κουφουνοῦ ἔχεις τὴν χαιρῖσθῶ τῶν οἰμογνῖα
 μου καὶ ἔλα μου τῶν γῆρας ὀρῖα τὸν
 ἔβρισκα πρὸς εἶ ἠμῆθου εἰρημ Κάρωσιν

ὁσους γέ σου τὰ κοπάεις ἢ Δουλοῦς τοῦ βασιλέως να'
 εἶναι ὁ ἴδιος χαρακτήρας μὴ τὸ γράμμα σου σου
 γράμμα γιατί ἐν ἔχω ἐκπαιστωμένη διὰ ταχυδρομίου
 τῆς Κάβου Μερὰ Ἐπιμηθεως. ὠάνια μαζί σου
 Κώστας Παράλης.

Αὐτὴ τὴν ὥρα σου περιγράψω τὸ γράμμα μου ἢ ἴδεν
 ὁ Τσουμαλᾶς, ὁ Τσουκούνης, ὁ Μιχάλης, ὁ Βριζός,
 καὶ ἄλλοι ὡς οὐ δύσκολος καὶ μου εἶσανε.
 οὐ ὁ ὑπονομογράφος Παναγιώτης Κάρμου σου
 ὁσηρατὴ ἐστὶν καὶ οὐ εἶχε γὰρ 62015
 Κανούσου εἰς τὸν Ἄχμανση Βριζόν καὶ 6201
 Κιούσαν Βριζόν νὰ γυρίσουνε Πανδενιάδη καὶ ἔγραψε
 καὶ τὰ γρηγορήσια καὶ τὸν ἔγραψε οὐ μὴ
 τὰς ἐπιλογῆς δὲ ἔρχομαι εἰς τὴν Κάβου
 Διοδηάρχης καὶ δὲ εἶμαι ἴσας καὶ δὲ
 ὠρίστα αὐτοῦ ὅς ἄνδρες μας ἐπιμένουν νὰ
 τοῦ ἀντιθέτου μὴ τὸ χηρότερον ἀντικαθίσταται σου
 διατάξου. Διότι ἔξαμοφοδοῦσαι νὰ ἰσπερνάξου
 τὸν κόπῳ καὶ ἐπὶ ἤθερε ἀνάστα ὁ
 θεὸς ἴσας σου ἐγίφθητε μὴ τὸν ἀσπίτερον
 τράπου ἀλλὰ αὐτὴ, τὸν ἑαυτοῦ καὶ
 ἀνδρώσει ἡμάτι καὶ ἴσας δὲν ἀρῶμαι πὶα
 μωρῶ νὰ κἀνωμαι κἀνίνα ἰσπεδοδὶον
 γοῦδων γὰρ καὶ μὴ τράπου. τὸ γράμμα
 τὸ δὶνα οἱ ἄνδρωσαν ἐπιμετρον μιν
 τὸ ὄσασον δὲ τὸ ταχυδρομίου, ἀπὸ τὸ
 ταχυδρομιο τοῦ Πηριᾶ, διότι δὲν
 ἀντιθέτου - τὸ ταχὺ ταχυδρομίου τῆς
 Κάβου τὸ γράμμα σου εἶναι. μουρεσιμὸ ἀπὸ δὲν ἴσας
 νὰ κἀνω διαγορητιμὸ. Παράλης.